પારસી નાટક મંડળી

"હામાન"

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં કેખસરૂ માણેકજી
બરજોરજી મીનોચેહેરહોમજીનાએ છાપ્યું છે.

સુધારેલી પેહેલી આવૃતી.

૧૯૦૭

કીમત ત્રણ આના.

બનામે ખુદા.

૧.

કરમ કર મેરે હાલપર અય કરીમ,
તેરા નામ રહેમાન હય ઔર રહીમ—કરંમ૦
તુહી દોનો આલંમકા સુલતાંન હએ,
જહાંમે નુંમાયા તેરી શાંન હયે—કરંમ૦
ફના હોનેવાલા હય સબ કારોબાર,
રહે નૂર તેરા સદા આશકાર—કરંમ૦

૨.

હમકોતો મનસુખ દેવા ભયો પ્રુજ દાતા.
કરે પ્રીત ઉન સંગ—હંમકો૦
મઓલા બારી શંમ ખુદા નામ જપાએ,
તન જોગમે રતીયોંકો સંધ્યાકર
રંગ દેત નયા રંગ—હંમકો૦

૩.

મયેં હું હજાર જાંનસે મઓલાકે નામપે ફીદા,
લએલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા—મયેં હું૦
જાંનો માલસે નીસાર હું મયેં યારપે સદા,
ચમક રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા—મયેં હું૦
કયાહી સબજા જાર હયે શાંને કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જીગર જાન હાલ આશકાર હયે—મયેં હું૦

૪.

દાયંમ ડરના તુ નાદાંની દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરના, અજી દંમ ભરેં ભલા યાર બીન કયા હંમ—દાયંમ૦
ભલે દંમ બુરે દંમ વંહીં ચલના રે,
ઇતના જાંનના દારે ફાંનીમે સારે ફાની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખા રંગ, જાંનમે કરત ફીરત ગરમાઇ,
જો કોઇ શાદી નાશાદી-આબાદી બરબાદીમે પકડે હસ્સે.
ધ્યાંન, સબહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તાસે,
રાજી રહે માલીક—દાયંમ૦

૫.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે,
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબહાંન.
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન૦
હું બંદા તેરા આશકે જાર,
તેરી યાદમે શાદ ઓર અશ્કબાર,
તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર,
અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન,
રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન—અમાંન તુ હામાંન૦

૬.

આદંમ કયું શએતાનકો દેતે હયેં ઇલજામ,
કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પોલાયા જાંમ.
આયા બશર વબાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો,
આયા બદીકે જાલમે ભુલા સો ભુલા હો સોહો -આયા બશ૦

જીસકો કે લત ખરાબ હયે જીન્દગીમે અજાબ હયે,
નશએ ગંજે માલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦
નેક ખીયાલમે રહો નેકોંકે હાલમે રહો,
આદમી બદ ખીયાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦

૭.

બન બન મન મારે મયે તો ભટકા પીર,
મયે દુઃખ ભરીયાદીનન રાતકો છોડ નગર રહો ઘેરે જંગલવા;
પીર પીયાકે પએર પડું મોહે પીનેકો દેત મધવાકો નીર—બન૦

૮.

ચલ મને ગંમને ધ્યાન ઘેરા,
બાલકપનેમે બીન અન ધન તંન ઘરસોં ચલ નીકલા—ચલ મને૦
સરાસર બે કલીયાં ઝેલા,
બેકલ બ્યાકુલ બીન અટકલ ચલ કલ બેકલ નીકલા—ચલ મને૦
ખુદા પર સીગરે ધ્યાન મેરા,
પ્યાસા તન મન બન બન જલ બુંન બીન જલ જલ નીકલા—ચલ૦

૯.

હુઈ એહ કએસી અલ્લાહ લાચારી,
ગમોંસે જાંન હરઆંન હએ આરી—હુઈ એહ૦
સુના ચમંનકી બદલી સુલતાની,
વાંહાંપે ખએર ખએરાત હએજારી—હુઈ એહ૦
કઈ દીનોંસે ભુકા હું પ્યાસા,
કરૂં વાંહાંકે જાનેકી તઈયારી—હુઈ એહ૦

૧૦.

સોહાવે સખી આજ વલી સરતાજ,
સુનાવે કોઈ આજ વલી ભયો રાજ—સોહાવે૦

ગોકુળવાળા પ્યારરે ઇંદ્રાસનવાળારે,
તીને ભજો માહારાજ—સોહાવે૦

૧૧.

નહીં આગાહ જો મુજસે વોહ મેરી શાંન કયા જાંને,
દીલે દાનાંકે ભેદોંકો કોઇ નાદાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
બદનમે જાનકી સુરત હયે મેરા રાજ પોશીદા,
ભલા ફીર જાંનકી પચ્એછાંન કો અંનજાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
જો કોઈ અહેલે બાતીન હો વોહ મુજકો જાંન સકતા હચ્એ,
જો જાહેર દેખતા હો વોહ મેરી પચ્એછાંન કયા જાંને—નહીં આગાહ૦

૧૨.

બતા દે હમકો તુ હાલ પ્યારે કે તેરે દીલકો ખ્યાલ કયા હયે—
એહ ચેહેરા તેરા જો ચાંદસા હયે, તો કયુંકર ઇસકો ગહુંન લગા હયે
બતા તો તેરા પીદર કાંહાં હયે, નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦
ખોયાલ કયા હયે મલાલ કયા હયે, તુ સાફ કેહેદે સવાલ કયા હયે,
મુરાદ હાસીલ હો તેરે દીલકી નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦

૧૩.

તનમન આસ નીરાસ ભઇ મોરી,
કયા હાલ કહે મત બાવરીયા—તન મન આસ૦
છોડ પીદર બન બન ભટકે હમે,
જપે રાંમ નામ દીન રચ્એન રંગીલે—તન મન આસ૦
ભુકે પ્યાસે તડપ રહે હંમ,
બીન જળ થળ જચ્એસે માછરીયાં—તન મન આસ૦

૧૪.

જબ તીરે સીતંમ ચર્ખે કોહંનસે છુટા,
માં મર ગઈ દીલ અપના વતંનસે, છુટા—જબ તીરે૦
બરસોં રહે હંમ ભાઈ બહંન આફતમે,
લુકમા ન ગદાઇકા દહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
ગુંમ હો ગઈ એકબારગી હંમશીરાભી,
અફસોસ મેરા સાથ બહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
પાબોસીએ હજરતસે સીતારા ચમકા,
સુરજકી તરહે આજ ગહંનસે છુટા—જબ તીરે૦

૧૫.

કોઈ સુનો મેરી ફરીયાદ,
ઇસ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર,
દુંનીયાંમે મુજસા કોઈ નહીં નાશાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
હાય મયં પએદા હોતેહી મર જાતી—બેસામાંન,
યેહ દુખડા કયું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન.
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦

૧૬.

સુનો સદા યેહ બારી બારી, કોઇ કરતા હયે આહોજારી,
ચલો સુનેં હકીકત સારી, કીસે જાંન હુઈ હયે ભારી.
મીલી મીલી લો યેહ આજારી, ગમો અલંમમે હયે બેચારી,
કયું આઇ દીવાંની બંનમે-કયા સોચ કીયાથા મંનમે૦
કુચ્છ જાંન હયે બાકી તંનમે;
ઇસે પાંનીકી હયે પ્યાસ, કુવા નહીં પાસ, યેહ હયે લાચારી,
યેહી કરતીથી આહોજારી-સુની સદા યેહ બારી બારી૦

૧૭.

મારે પડે હમ પ્યારી કૃષ્ણનકે,
પ્યારીકૃષ્ણનકે નાજુક બદનકે—મારે પડે૦
ઇનકાર છોડો યકરાર જોડો,
દુલહા બનાંઉ જાઉં વારી દુલ્હનકે—મારે પડે૦
મીસરી ખીલાદે શરબત પીલાદે,
બોસે દેડાલ પ્યારી પ્યારે દહનકે—મારે પડે૦
દીલકા ગની હું ઘરકા ધની હું,
ગમ્જે દીખાઓ મોહે મારે જોબનકે—મારે પડે૦

૧૮.

અરે આએ તોરે કામ—સદા નેકી,
ગમસે છુડાનેકી નેકી ન ભુલું રે,
નેકી ન છોડ નીકો નામ જમાનેકી—અરે આએ૦
લેકે નીકોઇ કોઇ નેક ન છોડે રે,
નેકી દીખાએગી આરામ-દીખા નેકી—અરે આએ૦

૧૯.

અરે મુંને છોડ મોરી બાંઇ રે મુરકીયાં—
હાયરે પડી મયેં કએસી બલામે
છોડ મુજી મોરી બાંઇ આઇ રે લટકયાં— રે મુને૦
દેના ભલાઇ લેના બુરાઇ
કાંનમે જહાંનકે સુનાઇ રે ભનકીયાં—અરે મુને૦

૨૦.

મેરા નસીબ હયે સો ગયા, યેહ જીન્દાંમે રહેના ઓ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦
ફલકસે હંમપે કયા કયા જુલ્મકે બાદલ બરસતે હયેં—
નાસાનો અએશકો સુરતકો હમ હરદમ તરસતે હયેં,

મીસાલે આએના સકતેમેં હએં કયા બોલ સકતે હએં,
ન જીતે હએં ન મરતે હએં યુંહી હરદંમ સીસકતે હએં,
મેરી ખોરાક ગમ હો ગયા, યેહ રંજો ગંમ સહેના—ઓ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦

૨૧.

ગુનભરી ધુંન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ન અંએકો કર—ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાંન બને કયું જાંન એએ જાંનો કયું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે—ગુન ભરી૦

૨૨.

પીદર દેતેહો કયું સીતંમપર સીતમ,
ગુજરતે હુયેં હંમપર અલંમપર અલંમ—પીદર દેતેહો૦
કાંહાં કામે જંમ હયે કાંહાં જાંમે જંમ,
ના રખાંયેગા જંમકે કદંમપર કદંમ—પીદર દેતેહો૦
કરંમ કાજીયે થા મેરા સર કલંમ,
પીયેં મોલકે બાદા બહંમ પર ન હંમ—પીદર દેતેહો૦

૨૩.

નાએકા સુનલે હાલત સારી બદકા મુહ કાલા,
નેકોંકી હો સુરત પ્યારી મુહપર ઊજીયાલા—નાએકા સુંનલે૦
બજાતોંકો બદબાતોંમે આફતમે ડાલા,
નેકીવાલે હર સુરતમે ઊનસે હયેં બાલા—નાએકા સુંનલે૦
નેકી દે તુજકોભી વોહ નેકી દેનેવાલા,
નેકીકા ગુલશંનમે તેરે ફુલે ગુલલાલા—નાએકા સુંનલે૦

૨૪.

યા રબ ઇસકોભી નેકી દેદે આલા કરદે કરીં,
દુનીયામે યેહ નીશાત પાવે ઓકબામે ખુલ્દે બરીં—યા રબ૦
હુંમસે ઇનહીના ગરચે ઇસને બેજા બાતેં કરીં,
પર મયેં ઇસકો પસંદ કરકે બોલતી હું બેહેતરી.
ઇસકી ખાતીર દોઆ હયે કરતી યેહ બંદી કંમતરીં,
દુર હોં ઇસકી બુરાઇયાં સબ જો હયેં દીલમે ભરીં.
એક દંમ યેહ હો નહીં યાદસે ગાફીલ તેરા
માલીક મેરે યેહી હાજત સુંનલે મેરી.
જાતમે અપની હો યેહ હરએકસે બારી.
ઔરતો હયે સબ લઓંડીયાં ઇસકી બઓફસે તેરે ડરીં.
લેકીન ઇસમે બુરાઇયોંકી બાતેં હયેં સબ ભરી—યા રબ૦

૨૫.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલંન કર૦
નેકી બદી દોનો હયેં પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુંનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફલે—ચલંન કર૦

૨૬.

બદકારી જારી કરને જો આએ—તુંમ આએ—બદકારી૦
જરર હો તંનકા મંનકા ધનકા,
નજર ઇધર જો ઊઠાએ જમાએ—બદકારી૦

૨૭.

સરવર અગર હયે પાતે સરવરી ઇનસાનોંકો હયે ખુશ કરતે,
કરકે બદીહુર ઉનકે પેઠે દુઃખ દે કર હયે દુઃખભરતે—સરવર૦

જએસે અગલે સરવર થે નેકોમે નામવર થે,
કયું નહી કામ વોહો કરતે નેકીકા નહીં દંમ ભરતે—સરવર૦
બદકારીપર હો મરતે કયું નહીં રબસે હો ડરતે,
બદકા નતીજા બદ હોતા હયે કયું હો ઈસમે હટ કરતે—સરવર૦

૨૮.

કયું જવાંની ખો રહે હો શાદમાંનીકે લીયે,
પીરીમે રોયા કરોગે ઈસ જવાંની કે લીયે—કયું જવાંની૦
સુકતા હયે જબ શજર ફેર વોહ હરા હોતા નહીં,
વોહ કહાંની યેહ જવાંની પીરે ફાંનીકે લીયે—કયું જવાની૦
આબે રફતા નેહેરમે ફેર લઔટ કર આતા નહીં,
પા નહીં સકતે ગુજશતા જીંન્દગાંનીકે લીયે—કયું જવાંની૦

૨૯.

સુંન અએ દીલદાર ગુલરૂખસાર જાંનેમન,
પરીદીદાર અએ ગંમખ્વાર જાંને મંન—સુંન અએ દીલદાર૦
યકાયક દીલ હુવા માઈલ કે ચલ કર મોલ,
રહે કયું રંડાયોંમે ખ્વાર જાંને મન—સુંન અએ દીલદાર૦
પીદર માદર અગર ખંજરસે કાટેં સર,
તો દેખું ખુલ્દકા ગુલજાર જાને મન—સુંન અએ દીલદાર૦

૩૦.

નહો યેહ હંમસે,રહું સદા ખુશી જંમજંમસે રહો તુંમ ગમસે—નહો૦
મેરા દરજાહો બરતર તુંમસે, મુજતર રહો તુંમ ગમસે—નહો૦
કંમતર બને બરતર સરવરસે, કંમતર રહો તુંમ ગંમસે—નહો૦
પાંણી ન હોવે બેહતર સરસે, કયુંકર રહો તુંમ ગંમસે—નહો૦

૩૧.

પ્યારા તું હુએગા, મેરા.
હો ખુશી દીલસે તું અએ પ્યારે,
પ્રીત નીભે અબ મેરી તેરી દાયંમ—પ્યારા તું૦

હોવે જો કુચ્છ હાલ તુમ્હારા, વોહી હોએગા હાલ હમારા,
નાજો અદાકે ફૂલકકા પ્યારા તું હએગા તારા
તન મન ધન સબ તુજપર હારૂં
નીસદીન પલછીન તુજપર વારૂં—પ્યારા તું હએગા૦

૩૨.

હયે તુ લાલએ ચમની,
આંખે આહુએ ખુતની.
હુરમે અએસી અદા ન સુની,
નજાકતમે અજબ કામની—હએ તુ લાલએ૦
તુ દીલકે મહેલોં બની બની,
તન મન ધન હંમદમ બની બની,
સુન સુન ગુન હુરમત ગની બની,
બનીબની મોરી કીસમત ધની બની—હયે તુ લાલએ૦

૩૩.

પ્યારે જાંની સુનો યેહ મેરી કહાંની,
દીલસે તેરી મએને જો બાત યેહ માંની—પ્યારે જાની૦
તેરા જો ફ્રરમાં મેરા હયે ઈમાં,
આલંમમે હયે તુ લાસાંની—પ્યારે જાની૦

૩૪.

સદ શુક્રકે ગુલજારે તમન્નાકા ખીલા ગુલ,
બુલબુલકે ખીલે ફુલ હજારોંમે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદી ગુલે ગુલજારે વીજારતસે હુઇ હયે,
ગુલ ખાએ હજારોંતો મુસીબતસે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
હયે બુલબુલે દીલ જુલ્મે વઝીરીસે હીરાસાં,
શાયદકે કરે બાગકે માલીકા ગીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦

૩૫.

ખબર જો દે ચુકી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે પંજહાંકા,
ધુડકા, ઓડકા, ઝટકા, પટકા, ગજબસે બાપ ઉઠુ જાંકા—ખબર૦
નજર ન પીતકી કરી વાલીદને, હુકમ દીયા યું ફીદવીકો,
અરે જા મર જા હરજા પર જા, પીસર હયે બાપ ન તુ માંકા—ખબર૦
સફર બીદેસકા કરું મયેં મુજકો હુકમ જો દે તુ મરજીકા,
અરમાં, નીકલા, ગમ આ ચંમકા અજબ હીસાબ હયે દૌરાંકા—ખબર૦

૩૬.

ક્યું કર જાંન રહે જાંનાં, જાંનાં જાનાં કહે જાંનાં,
તુંમબીન જાંન કાંહાં જાએ, ખાનાં ગંમકા સહેજાંનાં—ક્યું કર૦
જાંનકો જાંન રવાં જાંને આંસુ બંન કર બહે જાંનાં,
વીર્દજાંન રહે જાંનાં ગાહે જાંનાં ગહેજાંનાં,
અગ્એશ મેરા તુ પસંદ ચાહે, જા જા રૂખસત હયે,
જીનેકો યેહી તો શકલ રહે—ક્યું કર જાંન૦

૩૭.

સોહે પીયાકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાંન,
લુભાવેરે જીયરવા, હંસાવે રૂલાવે જગાવે દીખાવે.
વોહ રબકી શાંન—સોહે પીયાકે૦
સુરોંકી ગીનતી સુંનો, ન્યારી તાન ઉપજ પ્યારી પ્યારી,
ઈનસાંનોં હએવાંનો દેવો પરીજાંન.
હુરાંનો ગીલમાન શાદમાંન—સોહે પીયાકે૦

૩૮.

ગુલગુલ બુંન બીન પ્યારકે નહો કોઈ જહાંમે,
ગુલશંન બીન અગીઆરકે નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચને ગાનેવાલી ગુલરૂં,
હંમદંમ બીન બદકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦

નાચે બદીકા ભાવ બતાવે,
નીસદીન બીન ઈનકારકે-નહો કોઈ જહાંમે-ગુલગુલ૦

૩૯.

એ તોરી મદદપર હો કીરદીગાર,
કરંમકી રહે તોપે નેક નજરવા,
નગર નગર રહે કમ ઢંડોરવા-એ તોરી૦
ચમંન ચમંન ખીલેં ફૂબંનકે હરવા,
ચમંને ચમંનમે રહે તું સીગરવા,
અમન ચએનસે શામો સહરવા,
રહે તેરે ગુલશંનમે દાયંમ બાહાર-એ તોરી૦

૪૦.

હોવે તેરા સર કલંમ, હંમપે બલા જો હો સો હો,
તેરાભી નાકમે હો દંમ, મેરા હયે કયા જો હો સો હો-હોવેગા૦
કયું રે તુ માનતા નહીં, મુજકો તુ જાંનતા નહીં,
બાતકો છાંનતા નહીં, છાંન લીયા જો હોસો હો-હોવેગા૦
મયેં હું વજીરે નેકશાંન, મયેં બી હું દીલબરોંકી જાંન,
સુંનલે જરા લગાકે કાન, ખુબ સુંના જો હો સો હો-હોવેગા૦
મુજકો અગર સતાયગા, કરકે તુ કયા દીખાયગા,
મુફતમે મારા જાએગા, આઇ કજા જો હો સો હો-હોવેગા

૪૧.

આવો આવો આવો પીયા, આવો દેખો નાર નઈ,
છબ તેરી ન્યારી પ્યારી, મંત્રસા કછુ ફુંક રહી-આવો આવો૦
છોડકે ભાગે સંગી સાથી, કયું કે રહે યેહ દીલ સુનોજી,
સંઈયાં લાગું પંઇયાં તોરે, તનકી મનકી હાર ભઇ-આવો આ૦

૪૨.

બીન યાર ગંમખ્વાર કોઈ નહીં,
અપના મદદગાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦
હંમસી જહાંમે કઓનોં મકાંમે,
લાચાર કોઈ નહીં—અબ હંમસી લાચાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦
હો શાદમાનીસે જીન્દગાંની,
આસાર કોઇ નહીં—અબ અએસે આસાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦

૪૩.

અએ મેહેર બેવફા હુવા કયું મેહેર તેરા નામ—કીયા મેહેરકા ન કાંમ;
હાં મેહેર બંન જલાતી હયે તુ મુજકો સુબહોશાંમ જલતા રહું મુદાંમ
—અએ મેહેર૦
ફરમાઈ મુજસે શાહાને ઇસ શેહેરકે યેહ બાત—ન હો રંડી નેક જાત,
અફસોસ કયું મયેં બોલ ઊઠા નેકી મેં તેરા નામ—જીંદાં મીલા
મુકામ—અએ મેહેર૦
પહોંચા વજીર શાહાકા ખીલવતમે તેરે પાસ—ફીર આયા બેહીરાસ,
લાયા નોશાંનીયાં તેરી હયેરત હયે લાકલાંમ—કયું કર કીયા યેહ
કામ—અએ મેહેર૦
અંગુશ્તરી કટાર, હુયે રૂમાલ, તેરા માલ,—તસ્વીર બેમીસાલ,
દરબારમે હરએક થે મઓજુદ ખાસોઆમ—દેખી વોહુ શએ તમાંમ—
અએ મેહેર૦
ખતજાંનીયોન ઇસકો તુ અએ બદચલંનમે તાક—લાખતાં હું મએં તલાક
તુજકો અગર વજીરને ફાંસા બીછાકે દાંમ—અબ મેરા લે સલાંમ—અએ
મેહેર૦

૪૪.

સરવર આલી તુમપર જીઆ મએંવારી.
જયાઓ કરત દુન્યા ફીરત ગુઇઆં ન કોપ્યારી—સર૦
  ચમન ચમન જએસે ફીરત ચકોરવા.
  ચલત ચાલ જોબન મતવારી.
નજર પડત અગર નામપે, બદ કરદીઆ જીઆસે હારી—સર૦

૪૫.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કેહો કોઇ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઇયાંસે૦
બંદી અએસો ગાઇ નાચી મન હર લીનો,
નઇ નઇ રૂબંન દીખાએ—ગુંઇયાંસે૦
રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનસબ પાએ—ગુંઇયાંસે૦

૪૬.

મોરી ધુંન સુંનો સુંનો બરસત અશરત,
નીકસત મનસે ગુનસે ધુંન ધુંનસે સુંન,
સુંન દહંનસે નુર બરસત—મોરી ધુંન૦
રખે હંમ પાક સાફ ગર દામંન,
મેહેરસા હો તંન મન ધંન રઓશંન,
નીસદીન પલછીન રહે મન રાહત.
રાહત યેહી મન હસરત—મોરી ધુંન૦
  શાહ તુમ સખી મેરા ગાનેકા કામ,
  દોઆકે લીએ હાથ ઉઠાનેકા કામ.
  ન મહેરૂમ જાંઊ મયેં દરબારસે,
  જો ચાહું વોહ પાઉં મયે સરકારસે—મોરી ધુંન૦

૪૭.

શાહા યેહ અજબ જમાના હયે,
હરએક અપના બેગાના હયે—શાહા યેહ૦
નાદાંનકી શાંન હયે આંન બની,
નુકસાંનમે હયે જો દાના હયે—શાહા યેહ૦
ઘોડા હયે ગધોંકે તવેલેમે,
જરકાર ગંધોંકા બાના હયે—શાહા યેહ૦
ગુલજારમે ઊલ્લુ બોલા હયે,
બુલબુલકા ઘર વીરાના હયે—શાહા યેહ૦

૪૮.

પ્યારસે બદલી કયું નજર તોરી—પ્યારસે૦
એકહી સફરમે અંખીયાં ફેરી, તન મન જલ જલ જાએ,
ચલતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોહે બદ હએ દીખાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦

ડોકે ઘરમે બતીયાં છેડી, હંમ સંગ દીલ મીલ જાએ,
બએરીને તોરી મત બહેકાઈ, મોહે દેખ કછું ન લજાએ નજર તોરા—
પ્યારસે બદલા૦

૪૯.

એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા,
તુમ્હે ઇસકા નતીજા મીલ જાએગા—એજી સાહેબ૦
એક એકકે બદલેમે સઓ સઓ રૂપએ લું.
ઓ દીવાંનો ચુપ—નતીજા મીલ જાએગા૦
અચ્છી તરેહસે દેખીએ ઉસ આલી જાહકો
દાગી કીયા હયે જીસકે રૂખે રશકે મહાકો.
અલ્લાહ સમઝે બેસવા તુજ રૂસીયાહકો,
બોહતાંન કયું લગાતી હયે એક બેગુનાહકો.

યેહ એક યકરાર ઈનકા સુનોજી,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
પંએછાંનો મુજકો ચશ્મસે અબરૂસે બાલસે,
શાયદ ઉતર ગઈહું તુમારે ખીઆલસે.
અલ્લાહ જીસકો દેતા હયે બીબી હલાલસે,
વોહ બાતભી તો કરતે નહીં હયં છીનાલસે.
યકરાર દો હુવે કોઈ પુકાર દો.
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
દેખો મયેં અબભી કહેતી હું તુંમ કહેના માનલો,
યેહ બાત જાંન જાંનેકી હયે ખુબ જાંનલો.
કયા બારબાર કહેતી હયે તું કહેના માનલો,
ખ્વાહી મખ્વાહી ચાહનેવાલેકી જાંનલો.
યકરાર પુરે તીન કોઈ સુંના દો
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦

૫૦.

પડા કયું યેહ બશર જીન્દાંન.
હુઈ હું સુંનકે મયં હયેરાંન.
કીસકો જલાયા, કીસકો સતાયા, કીસકો રૂલાયા આંન—પડા કયું૦
માલ ચુરાંના, જાલ બીછાંના, ચાલ જતાના જાંના,
ચોર પુરાંના, હયે પંએછાંના, યા ડાકુ ઈનસાંન—પડા કયું૦

૫૧.

મયેં વોહી રંડી જલીલો ખ્વાર હું,
દેખીયે તસવીર સુરતદાર હું—મયેં વોહી૦
ઉસ કટાર અંગુશ્તરો રૂમાલકી,
મયહી માલીક અએ મેરે સરદાર હું—મયેં વોહી૦

મેરા શૌહર યેહ અસીરે જુલ્મ હયે,
યેહ મેરા દીલબર હયે મયેં દીલદાર હું—મયેં વોહી૦
સરદાર ઓજ કર્જકા સરસે ઊતારીએ,
ફીર ચહડકે દાર દારે બકાકો સીધારીયે
ઊજરતકે મેરે સીધી તરેહ દામ લાઈયે,
ફીર હુકમે શાહેસે સુલીકો મેરાજ પાઈયે—મયેં વોહી૦

૫૨.

મેરે ગંમકા તરાંના સુંનીયે ફીસાંના અએ શાહેજીશાંન,
હયે યેહ જમાંના દુશમંન પુરાંના—સુનીયે ફીસાના૦
માદર પહોંચી ખુલદમે રહે ભાઈ બહંન નાદાંન,
બીક જો લેને હંમ ગએ મેરા બીછડા વોહ ભાઈ જાન.
હુઈ ઊસ્સે જુદાઈ ગુજરા જમાના—સુનીયે ફીસાના૦
લાચારીસે રાતદીન ફીરતીથો હએરાંન,
એક તાજીર મરદુદસે ફીર બચા મેરા દામાંન.
હુવા નાએકાકે ઘર મેરા ઠીકાનાં—સુનીયે ફીસાના૦
શાદી ઇસ્સે હો ગઇ હયે યેહ શોહર જીશાંન,
ઈને હજરતકે હાથસે મીલા ઇસે યાંહાં જીન્દાંન.
મુજેહ ઇસ બારગાહમે દાદ હયે પાના—સુનીયે ફીસાના૦
આબીદ મેરા બાપથા ગયા જંગલમે હામાંન,
મેહેર મયેં ઉસકી લાડલી મેરા ભાઇ મુજફ્ફર જાંન.
મેરી માથી નાદીના દાંના યગાના—સુનીયે ફીસાના૦

૫૩.

ઓ નાહંમવાર તેરે નામપર પએજાર,
તેરો સાંની નહીં કોઈ જાલીમ હયે બદકાર.
લેજા દરબાંન, ઇસે ઇસીઆંન,
સુલી ઇસે દેદે જાકે હોવે યેહ ફીન્નાર—ઓ નાહંમવાર૦

૫૪

નેકીકા આખીર નેક ભીલા સમરા,
બદી હયે બુરા ચલંત—નેકીકા૦
બાગ હરા નજર પડા ફુલભરા ગુલશાન હયે સારા,
અબ્ર ઘેરા નગમસરા રવીશપર આ કહે યેહ ફીરા.
મુજરા મુજરા સુંનો મુબારીક મેરા,
શુક્રે કરીમ ચમંનઆરા, ઉકા પુરા સખુંન સુનજરા.
ખીલા હયે ચમંન—નેકીકા૦